

Program godzinowy konferencji
„Współpraca, dialog, profesjonalizm w edukacji 2019”
 (Kraków. ul. Łojasiewicza 4)

<u>Czwartek 25 kwietnia 2019</u>	
13:00 - 14:00 sala nr 0.104	Otwarcie konferencji. Wykłady Grzegorz Mazurkiewicz (UJ) Niskoemisyjna szkoła Aleksander Pawlicki (Szkoła Edukacji PAFW i UW) Udawanie Greka. Kiedy działa, a kiedy nie? Perspektywa edukacji obywatelskiej
14:00 - 14:30 sala nr 3.201; sala nr 3.202	Dyskusja. Rozmowy w grupach
14:30 - 15:10	Przerwa (obiad)
15:10 - 16:25 sala nr 3.201; sala nr 3.202	Wystąpienia konferencyjne: prezentacje i dyskusje (Pr. 1-6)
16:25 - 16:45	Przerwa
16:45 - 18:15 sala nr 3.201; sala nr 3.202	Wystąpienia konferencyjne: prezentacje i dyskusje (Pr. 7-14)
18:15 - 19:00	Przejazd do centrum (autobus). Rynek „Pod Jaszczurami”
19:00 - 20:30	Panel dyskusyjny. Aleksander Pawlicki, Jacek Pyżalski, Marta Shaw „Po co nam dzisiaj szkoła? Po co nam nauczycielki i nauczyciele?”
<u>Piątek 26 kwietnia 2019</u>	
08:30 - 09:30 sala nr 0.307	Wykład: Maciej Jakubowski (Evidence Institute) Czy edukacja może być jak medycyna? Nauczanie w oparciu o badania naukowe.
09:30 - 09:50	Przerwa
09:50 - 10:50 sala nr 3.201; sala nr 3.202; sala nr 3.113	Warsztaty (1-3)
10:50 - 11:00	Przerwa
11:00 - 12:00 sala nr 3.201; sala nr 3.202; sala nr 3.113	Warsztaty (4-6)
12:00 - 12:40	Przerwa (obiad)
12:40 - 13:40 sala nr 3.201;	Warsztaty (7-9)

sala nr 3.202; sala nr 3.113	
13:40 - 14:00	Przerwa
14:00 - 15:15 sala nr 3.201; sala nr 3.202; sala nr 3.113	Wystąpienia konferencyjne: prezentacje i dyskusje (Pr. 15-20)
15:15 - 15:25	Przerwa
15:25 - 16:20 sala nr 3.201; sala nr 3.202; sala nr 3.113	Wystąpienia konferencyjne: prezentacje i dyskusje (Pr. 21-24)
16:30 - 17:30 Sala nr 0.307	Dyskusja i zamknięcie konferencji

Program konferencji: „Współpraca, dialog, profesjonalizm w edukacji 2019”

CZWARTEK (25 kwietnia 2019)

13:00 - 14:00 Otwarcie konferencji. Wykłady 14:30 - 15:10 Przerwa (obiad)

15:10 - 16:25 Wystąpienia konferencyjne/Prezentacje (1-6)

16:25 - 16:45 Przerwa (kawa)

Prezentacje 1-3 Sala 3.201	Prezentacje 1-3 Sala 3.202
<p>Grzegorz Całek: Współpraca rady rodziców i szkoły – paradoksy systemu edukacji</p> <p>Rady rodziców są obowiązkowym społecznym organem w każdej szkole publicznej i każdym publicznym przedszkolu. Reforma edukacji z 2017 r. właściwie pominęła rady rodziców – niemal wszystkie przepisy zostały przekopiiowane z ustawy o systemie oświaty do Prawa oświatowego, a tym samym zostały skopiowane w niemal niezmienionej formie dotychczasowe rozwiązania. Można mówić o dużej stałości zasad funkcjonowania rad rodziców. Od 12 lat posiadają one podobne kompetencje, które – w założeniach – miały zbudować podmiotowość rodziców w polskiej szkole. Czy tak się stało? Czy rodzice stali się partnerami? Czy współdecydują o obliczu szkół swoich dzieci? Czy problemy tej współpracy leżą po stronie dyrektorów szkół czy raczej rodziców? W referacie przedstawię paradoksy współpracy rad rodziców i szkół, które są refleksją wynikającą z moich ponad 11-letnich doświadczeń prowadzenia działań na rzecz podmiotowości rodziców i rad rodziców.</p>	<p>Bartłomiej Walczak: Sieci relacji i struktury przywództwa edukacyjnego w uczniowskich zespołach eksperckich</p> <p>Przedstawię dane, zebrane podczas ewaluacji jednego z projektów Centrum Nauki Kopernik. Pozwalają one na zmapowanie sieci relacji w zespołach uczniowskich oraz odtworzenie struktury przywództwa edukacyjnego w tych grupach. Wraz z innymi danymi umożliwiają także wnioskowanie o konfiguracjach optymalnych dla osiągnięcia celu pracy zespołowej. Do opisu sieci chciałbym zastosować teorię Richarda Emersona, adaptując jego koncepcję wymiany i konfiguracji relacji w sieci. Dane zostały zgromadzone w ramach pięciu studiów przypadku, zrealizowanych w miejskich i wiejskich szkołach w różnych częściach Polski. Próba objęła liceum ogólnokształcące, technikum, szkołę zawodową (branżową), szkołę podstawową i szkołę specjalną. Zrealizowano wywiad grupowy oraz ankietę audytoryjną z uczniami, wywiady indywidualne (w pojedynczych szkołach były to diady i triady) z nauczycielem - opiekunem zespołu i dyrektorem szkoły oraz obserwację. Zastosowanie zaadaptowanej wersji metody socjometrycznej pozwoliło na zmapowanie sieci współpracy w zespołach uczniowskich.</p>
<p>Kinga Anna Gajda: Społeczna odpowiedzialność uczelni</p> <p>Społecznie odpowiedzialna uczelnia promuje kulturę włączenia, uczy tolerancji, otwarcia na wielokulturowość, przeciwdziała dyskryminacji, buduje postawy obywatelskie, kształtuje społeczne kompetencje. W ramach wystąpienia będzie utożsamiana z ideą well being. Celem wystąpienia jest zdefiniowanie społecznej odpowiedzialności działalności jako idei włączenia oraz ukazanie metod działających na rzecz uczenia społecznej odpowiedzialności studentów. Jako case studies posłuży kwestia kryzysu uchodźczego w Europie oraz wykorzystanie poezji uchodźcy z Syrii w kształtowaniu postaw odpowiedzialności społecznej i well being.</p>	<p>Radosław Skwierczyński: Problematyka niedostosowania społecznego wśród dzieci i młodzieży w ujęciu kryminologicznym. Przeciwdziałanie patologii społecznej z użyciem innowacyjnych metod dydaktycznych.</p> <p>Zjawisko niedostosowania społecznego, nie będąc produktem naszych czasów, należy do tych negatywnych zjawisk, których obecność odczuwamy coraz dotkliwiej w miarę upływu czasu, wraz z rozwojem wśród społeczeństwa. Problem nieprzystosowania społecznego bardzo często wiąże się ze zjawiskiem przestępczości, który pojawia się w wyniku kumulacji i utrwalenia się różnorodnych niekorzystnych czynników w samej jednostce, jak i w przestrzeni społecznej (psychospołecznych, biopsychicznych, kulturowych, ekonomicznych, strukturalnych, prawnych i innych) Naukowcy od wielu dekad biorą na cel problematykę nieprzystosowania społecznego. Ich celem jest obranie takiej polityki społecznej, która, pozwoli wyeliminować to zjawisko. Najskuteczniejszą metodą pracy są działania profilaktyczne, prewencyjne, stąd wyodrębnienie specyficznych czynników ryzyka dla nieprzystosowania społecznego i przestępczości stanowi ważny cel badań i rozważań teoretycznych.</p>
<p>Ewa Żmijewska: Emancypacyjny potencjał społeczeństwa wielokulturowego - dylematy współczesnego nauczyciela</p> <p>W kontekście idei czwórpodmiotowości edukacji, założeń pedagogiki emancypacyjnej oraz kreowania i podtrzymywania dialogu międzykulturowego wskazano kategorie szczególnie wrażliwe - z punktu widzenia nauczyciela - w dzisiejszych warunkach społecznych. Omówiona zostanie opozycja wolność-zniewolenie, rozumiana jako: świadomy/odpowiedzialny dobór treści vs podporządkowanie podstawie programowej oraz autonomiczna tożsamość vs oczekiwania/wymagania społeczne.</p>	<p>Bożena Pawlak: Neuroedukacja w szkole i na uczelni</p> <p>W kręgu moich zainteresowań badawczych w ostatnim czasie znajduje się neuroedukacja, pojmowana, jako troska o pełny rozwój człowieka [W. Duch, 2016]. W jej obszarze za konstytutywne elementy uważam:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1/ rozwój procesów poznawczych uczących się osób oraz uświadamianie istnienia i specyfiki tych procesów (uczącym się i nauczającym); 2/ edukację zarządzania procesami uczenia się (własnymi / innych osób). 3/ poznawanie i coraz lepsze rozumienie procesu uczenia się i nauczania przez pryzmat funkcjonowania: mózgu, umysłu i edukacji. <p>Prezentacji takiego właśnie rozumienia neuroedukacji, adresowanej zarówno do uczniów i studentów, jak i do nauczycieli, poświęcony zostanie referat.</p>

16:45 - 18:15 Wystąpienia konferencyjne/Prezentacje (7-14)

18:15 - 19:00 Przejazd do centrum. Rynek „Pod Jaszczurami”

19:00 - 20:30 Panel dyskusyjny: „Po co nam dzisiaj szkoła? Po co nam nauczycielki?”

Prezentacje 7-10 Sala 3.201	Prezentacje 11-14 Sala 3.202
<p>Joanna Kulesza: "Łączy nas stowa"</p> <p>Referat dotyczy budowania warunków w procesie uczenia i tworzenia kultury organizacyjnej małej i dużej szkoły.</p>	<p>Hanna Kędzierska: Szkolny Roller Coaster- doświadczenia tranżycji nauczycieli gimnazjum</p> <p>W artykule prezentuję wyniki I etapu badań dotyczących tranżycji kultur organizacyjnych szkół gimnazjalnych, które w wyniku reformy edukacyjnej zostały przekształcone w licea ogólnokształcące. Przyjmując model tranżycji W. Bridgessa analizuję dynamikę zmian organizacyjnych (fazy procesu tranżycji) oraz strategię zarządzania zmianami na poziomie organizacyjnym i indywidualnym - (re)konstrukcje tożsamości profesjonalnej nauczycieli.</p>
<p>Kinga Frączkowska: Mastery Learning -innowacyjna koncepcja edukacji, a rozwój zdolności uczniów w edukacji wczesnoszkolnej.</p> <p>Każdy podopieczny wykazuje różne cechy osobowościowe, posiada inny poziom motywacji wewnętrznej. Ważne jest dostosowanie poziomu trudności pracy do potrzeb dziecka oraz czasu w jakim należy rozwiązać dane zadanie. Innowacyjna metoda nauczania - mastery learning zwraca uwagę na czas dostosowany do potrzeb. Dzięki temu można zyskać czas na rozrywkę i na rozwijanie zdolności. Pracując w odpowiednim tempie można zauważyć w jakiej dziedzinie czujemy się lepiej. Dbając o dostosowanie czasu pracy zapewniamy pozytywny klimat, pobudzając motywację wewnętrzną, dając szansę na rozwijanie zdolności twórczej.</p>	<p>Beata Zwierzyńska: Próba demokratyzacji polskiej szkoły - analiza stenogramów Okrągłego Stołu Podzespołu do Spraw Nauki, Oświaty i Postępu Technicznego</p> <p>Demokratyzacja szkoły to temat od dawna pojawiający się w dyskursie o rozwoju edukacji i szkół. Rozmowy Okrągłego Stołu były jedną z prób demokratyzacji polskiej szkoły. 30 lat od 1989 r. pomimo wysiłków akademików, praktyków i ciągłym reformom, polskie szkoły nadal borykają się z tworzeniem przestrzeni dla nauczania nietransmisyjnego, samorządności i współpracy. W referacie zostanie przedstawiony kontekst historyczny rozmów Okrągłego Stołu w zakresie oświaty, poruszane tematy i ich reprezentacja wśród uczestników. Badanie opiera się na analizie tematycznej stenogramów i nagrań audio rozmów oraz wywiadach ze świadkami wydarzeń. Realizacja przez Solidarność celów związanych z walką o wolność w oświacie, brak lub ograniczona otwartość i świadomość potrzebnych kierunków reform wnosi głębszy kontekst dla zrozumienia reform oświatowych i demokratyzacji szkół.</p>
<p>Joanna Trzópek-Paszkwicz: Wpływ środowiska społecznego na samoocenę uczniów i ich opinię na temat szkoły</p> <p>Uwzględnianie środowiska społecznego uczniów w szkole jest konieczne, aby przygotować uczniów na obecne i przyszłe wyzwania cywilizacyjne. Rozumienie edukacji nie może zostać zredukowane jedynie do uczenia się i nauczania. Przywództwo pedagogiczne to konstrukt, który uwzględnia szerszy kontekst społeczny i nie ogranicza się do pojedynczej klasy czy szkoły. Wielu badaczy dostrzega nieobecność kontekstu społecznego w dyskursie edukacyjnym. Zadaniem jakie stawia sobie autorka jest zbadanie, jak poziom uwzględniania środowiska społecznego w szkole: wpływa na samoocenę uczniów, na opinię uczniów o szkole oraz różni się między uczniami na wsi/w miastach.</p>	<p>Jolanta Wojkowska: Ewaluacja zewnętrzna szkół w reformowanym systemie edukacji.</p> <p>Celem niniejszego artykułu jest określenie miejsca ewaluacji zewnętrznej szkół w reformie systemu edukacji w Polsce. Celem reformy wprowadzanej od 2017 roku jest lepsze przygotowanie uczniów kończących cały cykl kształcenia do potrzeb rozwoju indywidualnego oraz nowoczesnego rynku pracy. Kluczowymi elementami reformy szkolnictwa jest zmiana struktury systemu oświaty (wprowadzenie ośmioletniej SP, czteroletniego LO i pięcioletniego technikum). Nowy system uwzględnia obowiązek rocznego przygotowania przedszkolnego dla 6-latków objętego subwencją oświatową z budżetu państwa. Priorytetem dla rządzących jest oprócz wzmocnienia kształcenia ogólnego przywrócenie rangi szkolnictwu zawodowemu. A zatem czy szkołom potrzebna jest ewaluacja zewnętrzna w dobie reformy systemu edukacji?</p>
<p>Marta Shaw: Emocje w przywództwie edukacyjnym</p> <p>Przywódcy edukacyjni to jednostki dążące do wywierania wpływu na motywację, wiedzę i zachowanie innych ludzi, dlatego jakość ich wpływu jest bezpośrednio powiązana z doświadczeniami emocjonalnymi. Tymczasem od czasów Oświecenia, emocje postrzegane są w kulturze Zachodu jako irracjonalne, a obraz dobrego przywództwa oddziela emocje od procesu zarządzania, stawiając na racjonalność i wydajność (Blackmore, 1996). Kultura zawodowa przywódców edukacyjnych nakazuje tłumienie emocji w dążeniu do ideału chłodnego, obiektywnego profesjonalisty (Beatty & Brew, 2004; Crawford, 2007; Johnson, Aiken & Steggerda, 2005). Jednak postępy w neuronauce wskazują na nierozłączność procesów kognitywnych i emocjonalnych oraz na poważne niebezpieczeństwa płynące z tłumienia lub ignorowania emocji. Autorka przedstawi wyniki badań empirycznych dotyczących emocjonalnych doświadczeń przywódców edukacyjnych oraz ich znaczenia dla jakości edukacji, ze szczególnym uwzględnieniem - empatii, troski i nadziei.</p>	<p>Nataliya Kurikalova, Mikhail Shibelev, Jacek Pyżalski (tłumaczenie): Hospital School Project "WeTeach/They Learn": Results and Perspectives</p> <p>The problem of educational services for Russian children undergoing long-term treatment in medical institutions is of exceptional significance. The annual number of young in-patients who stay in hospitals 21 days and longer has grown to more than 120.000-140.000 per year. Interrupted schooling and reduced contact with social network of peers caused by long absence from school result in decline in academic achievements and unstable emotional status. The launch of the innovative platform "Creation and implementation of educational environment for schoolchildren who undergo long-term treatment in hospitals" is aimed at changing the situation. A new type of school was opened in two medical institutions located in Moscow. The "hospital school" presents an innovative model in its organization, administration and methodology. It broadens the target audience: all hospitalized pupils who are able to attend hospital school and those who cannot leave wards and pupils' siblings have access to a broad and balanced curriculum. A group of teachers and medical staff work with pupils. The school offers personalized approach to learning and individualized timetabling of the lessons. To achieve positive educational outcomes and improve literacy-reading skills reading and writing programmes are integrated into classroom activities and into extra curriculum activities. To help children's relatives to better take care of their children and participate in learning process adults are engaged into professional training programmes.</p>

PIĄTEK (26 kwietnia 2019)

08:30 - 09:30 Wykład: Maciej Jakubowski (Evidence Institute)

Czy edukacja może być jak medycyna? Nauczanie w oparciu o badania naukowe

09:30 - 09:50 Przerwa (kawa)

09:50 - 10:50 Warsztaty. Seria pierwsza (1-3)

WARSZTAT 1 Sala nr 3.201	WARSZTAT 2 Sala nr 3.202	WARSZTAT 3 Sala nr 3.113
Roksana Ulatowska: Design thinking w pracy nauczyciela. Jak zachęcać do realizowania innowacji w szkole?	Bartłomiej Walczak, Agnieszka Borek: Nastawienie na rozwój a wzmacnianie potencjałów uczących się	Jaśka Stojak: ABC nauczania ekspedycyjnego
Celem proponowanego warsztatu jest wprowadzenie uczestników w obszar tworzenia i wdrażania innowacji w środowisku szkolnym z wykorzystaniem metody design thinking. W trakcie warsztatu uczestnicy zapoznają się z ideą design thinking i poznają wybrane narzędzia. Nauczą się jak przeprowadzać grupę krok po kroku od potrzeby, przez inspirację do rozwiązania problemu.	W trakcie warsztatu zaprezentujemy elementy koncepcji <i>growth mindset</i> Carol Dweck. Stanowi ona podstawę dla projektu, w ramach którego poszukujemy narzędzi zwiększających potencjał uczniów zagrożonych wcześniejszym opuszczeniem systemu edukacji. Zaprezentujemy szereg scenariuszy zajęć, które pomagają w identyfikacji i wzmocnieniu potencjałów uczniów. Podczas sesji dowiesz się, jak sposób myślenia - nastawienie na trwanie lub na wzrost - wpływa na uczenie się uczniów, poznasz korzyści, jakie daje uczniom się nastawienie na wzrost, dowiesz się, jak w praktyce wykorzystać myślenie nastawione na wzrost w różnorodnych sytuacjach.	Uczenie się przez doświadczenie to uczenie się odpowiedzialności, zadawania pytań, poszukiwania odpowiedzi, analizowania informacji, tego wszystkiego co czyni uczenie się procesem nieskończonym. Porażką szkoły są sytuacje, w których uczniowie tracą zainteresowanie uczeniem się, a radość czerpią z zakończenia, a nie kontynuowania edukacji. Uczenie się opiera się na ciekawości i wspólnych projektach, w których wykorzystujemy posiadaną wiedzę i budujemy nową. Metoda ekspedycyjna to zaproponowanie udziału w specyficznym projekcie, który zakłada samodzielne, odpowiedzialne, oparte na współpracy i koordynowane przez nauczyciela działania uczniów, zmierzające do osiągnięcia zaplanowanych efektów. Celem warsztatu jest zapoznanie z istotą metody nauczania ekspedycyjnego.

WARSZTAT 4 Sala nr 3.201	WARSZTAT 5 Sala nr 3.202	WARSZTAT 6 Sala nr 3.113
Piotr Wiroński: Mentoring jako forma rozwoju nauczycieli	Maciej Śliwa: Co z tą motywacją?	Aleksandra Gajdek: Stwórz kontrakt w służbie swoim potrzebom i odrób lekcję ze świętowania.
W szkole regularnie mają miejsce sytuacje, gdy mniej doświadczony nauczyciel staje po raz pierwszy przed nowym zadaniem: początek pracy, objęcie danej funkcji. O wiele lepiej „wchodziłby” w to zadanie, gdyby miał możliwość bycia poprowadzonym przez doświadczonego nauczyciela (Mentora) dzielącego się swoją wiedzą i praktyką zawodową. Do tego właśnie procesu przygotowujemy dyrektorów i doświadczonych nauczycieli w Szkole Mentorów Oświaty.	Przyjrzenie się modelom motywacji wewnętrznej Daniela H. Pinka i poszukiwanie odpowiedzi, jak wykorzystać w szkole jego spojrzenie na motywację.	Kontrakty są bardzo powszechne w praktyce szkolnej – zasady współpracy są spisane w większości klas na początku roku szkolnego. A co z kontraktem ze samym sobą? Jak często przyglądamy się swoim potrzebom w kontekście pracy nauczyciela/edukatora? Uczymy dzieci jak dostrzegać i doceniać małe i duże sukcesy. Czy jako nauczyciele możemy zrobić to samo dla siebie? Jak wyrobić w sobie nawyk świętowania tak, aby różne ograniczenia nie stanęły na drodze do celebracji?

WARSZTAT 7 Sala nr 3.201	WARSZTAT 8 Sala nr 3.202	WARSZTAT 9 Sala nr 3.113
Izabela Cytlak, Joanna Jarmużek: Jak przetrwać w szkole i nie zwariować? Kilka słów o sytuacjach trudnych i wsparciu	Magdalena Swat-Pawlicka: Metoda "myślącej klasy" na lekcji poświęconej argumentacji	Marcin Paszkiewicz: Technologie wirtualnej rzeczywistości (VR) jako narzędzie budowania zaangażowania i doświadczenia w edukacji
Postaramy się wspólnie zdiagnozować potencjalne sytuacje trudne, z jakimi spotykamy się w szkołach/placówkach. W tym celu wykorzystamy diagram Ishikawy. Omówimy najbardziej efektywne sposoby radzenia sobie z trudnościami oraz poszukamy odpowiedzi na pytanie: czy kryzys może być pozytywnym doświadczeniem w naszym życiu.	Warsztat poświęcony jest rozwijaniu umiejętności argumentowania u uczniów klas VII - VIII szkoły podstawowej. Uczestnicy warsztatu doświadczą metody "myślącej klasy", opracowanej przez zespół profesora Petera Liljedahla.	Zastosowanie technologii wirtualnej rzeczywistości (VR) w procesach edukacyjnych to innowacyjne narzędzie, które przenosi budowanie doświadczeń (oraz procesów zapamiętywania) na nieznaną dotychczas poziom. Wysokie zaangażowanie ucznia w interakcje pozwala na przekazywanie, utrwalanie i weryfikację umiejętności oraz wzmacnianie konkretnych kompetencji.

10:50 - 11:00 Przerwa

11:00 - 12:00 Warsztaty. Seria druga (4-6)

12:00 - 12:40 Przerwa (obiad)

12:40 - 13:40 Warsztaty. Seria trzecia (7-9)

13:40 - 14:00 Przerwa (kawa)

14:00 - 15:15 Wystąpienia konferencyjne/Prezentacje (15-20)

15:15 - 15:25 Przerwa

15:25 - 16:25 Wystąpienia konferencyjne/Prezentacje (21-26)

Prezentacje 15-17 Sala 3.201	Prezentacje 18-20 Sala 3.202
Ewa Stoecker: Przeciwdziałanie dyskryminacji w szkole	Jakub Kolodziejczyk: Przywództwo edukacyjne a przemoc rówieśnicza
Zaprezentuję przebieg i wyniki mojego badania action research, którego celem było dowiedzenie się jaka edukacja antydyskryminacyjna pomoże przeciwdziałać dyskryminacji w szkołach.	Badania nad wpływem przywództwa edukacyjnego na osiąganie celów szkoły najczęściej realizowane są przez pryzmat osiągnięć akademickich (testy i sprawdziany), inne cele szkoły: wychowawcze i opiekuńcze są przez badaczy ignorowane. W referacie przedstawione zostaną wyniki badań, których celem była weryfikacja modeli bezpośredniego i pośredniego wpływu stylów przywództwa dyrektorów na niezwiązane z kształceniem przedmiotowym (akademickim) efekty pracy szkoły - przemoc rówieśniczą. Wyniki badań wskazują na złożony charakter oddziaływania przywództwa na przemoc rówieśniczą
Joanna Kołodziejczyk: Dobrostan człowieka jako podstawa koncepcji pracy szkoły	Anna Abramczyk: Rozdzźwięk między teorią, a praktyką, czyli dlaczego nauczyciele nie stosują pewnych rozwiązań metodycznych mimo ich potwierdzonej badaniami skuteczności, na przykładzie koncepcji kooperatywnego uczenia się.
W referacie podjęta zostanie problematyka dobrostanu człowieka. Zaprezentowane zostaną wybrane definicje tego pojęcia ze szczególnym uwzględnieniem kontekstu, jakim jest funkcjonowanie człowieka w szkole jako organizacji. W dalszej części wystąpienia Autorka skoncentruje się na tym, jak włączać zagadnienie dobrostanu człowieka do konstruowania koncepcji pracy szkoły.	Na kooperatywne nauczanie/ uczenie się w modelowym ujęciu składają się: pozytywna współzależność, indywidualna odpowiedzialność, wspierająca interakcja, techniki kooperatywne, refleksja uczących się. Badania potwierdziły nie tylko wyższą skuteczność edukacyjną nauczania kooperatywnego w stosunku do innych podejść (Slavin). Badacze (Konrad & Taub) zwrócili również uwagę na takie aspekty jak: wyższa trwałość wiedzy zdobytej metodami kooperatywnego uczenia się, wyższe osiągnięcia poznawcze, głębsze rozumienie, lepsze zachowanie uczniów, niższy poziom stresu i strachu uczniów, silniej wykształconą motywację wewnętrzną uczniów, lepsze stosunki między uczniami, wyższą samoocenę uczniów (...) Wziąwszy pod uwagę profity płynące ze stosowania metod i technik kooperatywnego uczenia się, zastanawiało mnie, dlaczego zainteresowanie metodami kooperatywnego uczenia się jest wśród nauczycieli stosunkowo niewielkie.
Bogusław Łuka: Kiedy stworzono szkołę i po co?	Małgorzata Schroeder: Scenariusze rozwoju III Liceum Ogólnokształcącego w Białymstoku w perspektywie 15 lat
We wprowadzeniu krótko o historii szkolnictwa: Kiedy powstały szkoły? W jakim celu? Jakie były pierwsze założenia dla istnienia szkół? Rozwinięcie dotyczyć będzie potrzeb obecnego świata a ich możliwości realizacji w szkole. Chcemy krótko odnieść się do analizy badań o stanie edukacji: Badanie IBE „Potrzeby nauczycieli edukacji wczesnoszkolnej i nauczycieli matematyki w zakresie rozwoju zawodowego” oraz Pracownia Matematyków IBE: "Szkoła samodzielnego myślenia", "Nauczanie matematyki w gimnazjum". W podsumowaniu badań, chcemy dokonać przedyskutować tezę: braki w umiejętnościach uczniów są odzwierciedleniem tych, którymi cechują się nauczyciele. Chcemy też podzielić się naszym doświadczeniem jak przygotowywać ciekawe, angażujące uczniów lekcje w zgodzie z podstawą programową i wymaganiami szkoły. Jak uczyć samodzielnego dochodzenia do wiedzy? Opowiemy o Metodzie Pytań i Doświadczeń, czyli autorskiej aktywnej metodzie pracy z dziećmi, wypracowaną przez Fundację Uniwersytet Dzieci. Podzielimy się wynikami badań prowadzonych na grupie uczestników naszych zajęć oraz pokażemy opinie nauczycieli realizujących lekcje.	Foresight to proces perspektywicznego kształtowania przyszłości ale ukierunkowany na podejmowanie działań dzisiaj i teraz. W literaturze w zależności od obiektu zainteresowań wyróżnia się foresight regionalny (ukierunkowany na rozwój regionu), foresight technologiczny (ukierunkowany na rozwój technologii) oraz foresight strategiczny (ukierunkowany na rozwój organizacji). Foresight strategiczny pierwotnie zainicjowany przez duże korporacje, coraz częściej znajduje zastosowanie w odniesieniu do zarządzania jednostkami sektora publicznego, umożliwiając im formułowanie długoterminowych strategii opartych na alternatywnych wizjach rozwoju. Głównym celem artykułu jest przedstawienie procesu opracowywania przyszłych scenariuszy rozwoju dla III Liceum Ogólnokształcącego w Białymstoku w perspektywie 2035 r. wraz z ich prezentacją.

Prezentacje 21-23 Sala 3.201	Prezentacje 24-26 Sala 3.202
<p>Maria Foryś: Język, dysleksja, zdolności, podwójna wyjątkowość - aspekty teoretyczne i egzemplifikacje</p> <p>Co łączy język, dysleksję, zdolności i podwójną wyjątkowość? Autorka przedstawi aktualny stan badań i pokaże, dlaczego warto zajmować się zagadnieniem „podwójnej wyjątkowości” u dzieci i młodzieży z zaburzeniami rozwojowymi, w tym zaburzeniami językowymi. Zadaniem szkoły, na miarę XXI wieku jest dbanie o rozwój wszystkich zdolności uczniów. Przeprowadzenie diagnozy zdolności, identyfikacja specjalnych potrzeb edukacyjnych oraz prowadzenie zajęć rozwijających uzdolnienia, mają na celu zaspokojenie tych potrzeb i zapewnienie jak najpełniejszego rozwoju uczniów. Autorka szuka odpowiedzi na pytania: Jak nauczyciel ma rozpoznawać zdolności u uczniów? Czym są koncepcje elitarne czy egalitarne rozumienia zdolności? Jak rozróżnić pojęcia terminologiczne: <i>zdolności, uzdolnienia, talent, podwójnie wyjątkowi, neuroróżnorodność</i>? Na czym polega identyfikacja zdolności przez nauczyciela w modelu jakościowo – ilościowym? Przedstawi autorski program wsparcia - pierwszego w Polsce Punktu Konsultacyjnego ucznia zdolnego „podwójnie wyjątkowego” w poradnictwie psychologiczno – pedagogicznym.</p>	<p>Małgorzata Dutka-Mucha: Kształtowanie kompetencji przywódczych dyrektorów szkół wyzwaniem dla systemu kształcenia i doskonalenia kadry kierowniczej</p> <p>W ostatnich latach w dyskusjach o edukacji w Polsce dostrzegalny jest wzrost badań i analiz dotyczących efektywnych aspektów przywództwa edukacyjnego. Na poziomie UE znaczenie tego zjawiska jest podkreślane w kluczowych dokumentach KE dotyczących edukacji oraz we wspólnych deklaracjach państw członkowskich. W międzynarodowym badaniu TALIS kwestie przywództwa w szkole okazały się kluczowym tematem. Współcześnie edukacja wymaga działań zmierzających do doskonalenia kompetencji kadry kierowniczej szkół i rozwijania ich potencjału przywódczego. W opracowaniu podjęto rozważania dotyczące problematyki kształtowania kompetencji przywódczych dyrektorów szkół w świetle wyzwań stojących przed współczesnymi szkołami. Główną tezą rozważań jest stwierdzenie, iż skuteczne zarządzanie szkołą wymaga nie tylko odpowiedniej wiedzy i umiejętności w tym zakresie, lecz również kształtowania i poszerzania ich kompetencji przywódczych. Odnosząc się do badań zaprezentowane zostaną wiodące rozwiązania stosowane w zakresie kształcenia i doskonalenia kadry kierowniczej.</p>
<p>Michał Brzozowski, Wojciech Jania: Czy jestem uzależniony od swojego smartfona?</p> <p>W trakcie prezentacji przedstawimy obecny stan wiedzy na temat uzależnienia od smartfonów i problemów związanych z tym zjawiskiem. Poruszona zostanie kwestia obecności smartfonów w szkołach, życiu codziennym oraz ich ogólnego wpływu na relacje pomiędzy ludźmi.</p>	<p>Dariusz Krzęcio: Bierność i wycofanie w życiu społecznym Polaków, jako współczesne zagrożenie zachowania ładu społecznego.</p> <p>Bierność jest poddawaniem się, podporządkowaniem zdarzeniom i ludziom, brakiem aktywności lub aktywnością obniżoną, a także brakiem dążności lub osłabieniem dążności do oddziaływania na otoczenie społeczne. Należy zrozumieć jej proces powstawania oraz czynniki sprzyjające, aby móc jej przeciwdziałać. Warto zastanowić się nad problemem, gdy się tworzy, a więc przeanalizować środowisko szkolne, które jak się okazuje często sprzyja tworzeniu rozproszonej odpowiedzialności. Nie wszystkie mechanizmy obronne działają odpowiednio, dlatego uczniowie potrzebują odpowiednich bodźców i modelu zachowania w celu przyswojenia.</p>
<p>Hanna Gemza: Środowisko uczenia się. Doświadczenia z projektu Erasmus+</p>	<p>Joanna Cieślikowska: Poczucie skuteczności zespołowej nauczycieli</p> <p>Szkoła nie jest miejscem, w którym każdy działa w pełnej od innych niezależności, lecz działania te są uwarunkowane przez działania innych członków systemu. Analizując pozycję nauczyciela, przyjąć trzeba, że jest to osoba uwikłana w system działań wielu innych osób, które zgodnie z postawionymi im zadaniami i wymogami sprawowanymi ról, dążą do realizacji wspólnych celów wykonując współzależne działania. Isaac A. Friedman i Efrat Kass mówią o nauczycielskim poczuciu skuteczności nie tylko jako o postrzeganiu własnych możliwości w klasie szkolnej, ale także o skuteczności w szkole jako organizacji – obejmującej postrzeganie własnych zdolności do wykonywania zadań organizacji, której jest się częścią, w zakresie zachodzących tam procesów społecznych i realizacji założeń polityki oświatowej (Friedman, Kass, 2002). Referat poświęcony zostanie analizie drugiego z wymienionych czynników – poczuciu skuteczności zespołowej nauczycieli.</p>

16:30 - 17:30 Dyskusja i zamknięcie konferencji